

بررسی و تحلیل کتاب «پرنده آبی» در سلسله نشست‌های کتاب ماه

سلسله نشست‌های کتاب ماه، با محوریت بررسی و تحلیل کتاب "پرنده آبی" به قلم موریس مترلینگ، با حضور اساتید دانشگاه، کارشناسان و دوست‌داران کتاب در اتاق بازرگانی تبریز برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی تبریز، رفیقه محمدی، نویسنده و کارشناس عرصه کتاب، در این نشست ضمن بررسی و تشریح کتاب "پرنده آبی" گفت: این کتاب روایتی از زندگی یک خواهر و برادر است که وادی‌های مختلف را در خواب تجربه می‌کنند. این خواهر و برادر در وادی‌های مختلفی مانند مشکل مرگ، حیات، تنهایی بشر و... یاد گرفته و البته شگفت زده می‌شوند.

محمدی در توصیف این کتاب و بررسی نمادهای موجود، افزود: دختر و پسر، نماد فطرت پاک و معصوم انسان، آب که مایه حیات زندگی، آغاز و پایان تمام پدیده‌ها و نماد زندگی طبیعی و زمینی است. شیر که در کتاب‌های مقدس نماد پاکی است، همچنین نمادی از کمال و پختگی آدمی نیز هست. نان و قند که نماد عشق، آتش نماد درد و گسترش یابندگی، الماس نماد دانش و بینش، پرنده نماد معنویت و روشنایی نماد آگاهی و تیزبینی هستند.

انسان همواره دنبال کشفیات است

صمد رحمانی، استاد دانشگاه، در این جلسه ضمن بررسی کتاب اظهار کرد: پدیده پرنده آبی در افسانه‌های آذربایجان با عنوان "سو قوشی" وجود دارد. وی در تحلیل مبانی اصلی و اهداف کتاب افزود: انسان همیشه به دنبال خارج شدن از محدوده امن خود بوده است. حتی کودک در این کتاب که به دنبال کشفیات جدید است. نکته قابل توجه این است که آموزش باید از کودکی آغاز شود. خوشبختانه این کتاب از جمله بهترین کتاب‌های ژانر کودک است. رحمانی همچنین به استعاره‌ها و نمادهای داستان پرداخت و گفت: نمادهای مخصوص مترلینگ (نویسنده) اشیا و حیوانات و گیاهان هستند. حتی آثار دیگر این نویسنده، مثل "زندگی موریانه" و "زندگی زنبور عسل"، برگرفته از نمادهای طبیعی است. وی با بیان اینکه در غرب نهضت ترجمه شرقی وجود دارد، افزود: از جمله دیگر آثار نویسنده، رمان "ملیسام" است که برداشته شده از داستان رودابه و زال بوده است که نشان از نهضت ترجمه شرقی در غرب دارد که از ادبیات شرق الهام گرفته اند.

اهمیت داستان سرایی

مقصود اسمعیلی، استاد دانشگاه فلسفه، در این نشست با اشاره به انقلاب صنعتی و تأثیرات آن بر انسان‌ها و ارتباط آن با کتاب گفت: انسان‌ها با تفکر پیشرفت، در واقع خود را با انقلاب صنعتی نابود کردند. داستان سرایی پس از انقلاب صنعتی تنها موهبتی است که برایمان مانده است، پس باید داستان سرایی کرد و به داستان‌ها گوش داد. این استاد دانشگاه همچنین با تأکید بر منابع داستان‌های غربی خاطرنشان کرد: اغلب داستان‌های اروپایی برگرفته از داستان‌های شرقی هستند.

